

Egyesített kórus adta elő Kodály Zoltán Budavári Te Deum című művét „A föld sója” találkozó szombati záró istentiszteletén

Folytatás a 2. oldalon ►

Szlovák „sósórók”

Szlovák evangélikusok inkább csak a közép-európai keresztény találkozók másnapján csatlakoztak „A föld sója” elnevezéssel július 7–10. között zajlott budapesti rendezvénysorozathoz. Valójában azonban már egy nappal korábban, július 6-án megnyitottak egy közép-európai találkozót – Békéscsabán.

Az ASZEK (Szlovák Evangélikus Egyházak Egyesülete) ugyanazzal a céllal létesült, mint nálunk 2006-ban a MAEK (Magyar Evangélikus Konferencia): összefogni az ország határain túl élő hittestvéreket. Hogy a Szlovákiai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház négyévnvi előkészület után most megvalósult szándéka valós igényre épült, azt látványosan bizonyították az immár ötödik alkalommal, de Szlovákián kívül első ízben megrendezett szlovák evangélikus egyházi napok, amelyekre több mint ezerötszázan regisztráltak. Nemcsak Magyarország szlovák gyökerű gyülekezeteiből, illetve az anyaországból, de Csehországból, Szerbiából, Horvátországból és Romániából is jelentős számban érkeztek szlovák ajkú evangélikusok.

A szerda esti nyitó istentisztelet igehirdetői szolgálatára a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) elnök-püspökét, Gáncs Pétert kérték fel, aki meghívást kapott a szlovák lutheránusok vezető képviselőinek délutáni tanácskozására is, melyen Gulácsiné Fabulya Hilda, az MEE Országos Szlovák Lelkészi Szolgálatának vezetője volt hivatott képviselni a magyarországi szlovák evangélikus ságot. A csütörtök délelőtti istentiszteleten szlovákiai testvéregyházunk elnök-püspöke, Miloš Klátik prédikált a zsúfolásig telt békéscsabai Nagytemplomban, ahonnan a másnap reggeli áhítat után indult a résztvevők mintegy negyede – programokban gazdag másfél nap emlékével – Budapestre.

■ T. PINTÉR KÁROLY

Csángó magyar evangélikus világtalálkozó

A rekkenő hőség ellenére több mint kétezeren vettek részt július 2-án a királyföldi és barcasági csángó magyarok világtalálkozójának csúcspontját jelentő reformációi zarándoklaton. A színes népviseletben tarkálló sokadalom élén gyalogolt a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház – hivatalában újabb tizenkét évre megerősített – püspöke, Adorjáni Dezső Zoltán, mellette pedig Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke, hitvesével. A zajzoni evangélikus templom mellől a szomszédos Pürkerec lutheránus hajlékáig megtett néhány kilométer nemcsak a reformáció közel ötszáz évvel ezelőtti „útnak indulására” emlékeztetett, de a magyar összefogás, az identitástudat megerősítésének, megújulásának fontosságát (és lehetőségét) is kifejezésre juttatta.

A magyarok lakta, Brassó környéki falvak már az 1500-as évek közepén magukévá tették az Ágostai hitvallást, és lutheránusokká lettek. Brassó és a Hétfalu néven emlegetett barcasági települések magyarsága – a környék további három magyar szórványához hasonlóan – többségében máig megmaradt evangélikus vallásában, mi több, e csángó falvak a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház legerősebb „végvári” közé tartoznak. Miután ezekben a községekben a népszokások is elevenen élnek, nem meg-

lepő, hogy – a 2013-tól rendszeresített hagyományünnepnek tapasztalataira építve – Brassó és Hétfalu gyülekezetei szervezték meg június 30. és július 2. között a királyföldi és barcasági csángó magyarok első világtalálkozóját. Az összesen közel háromezer főt megmozgató rendezvénysorozat politikai felhangoktól mentesen hirdethette a Krisztus-hit, az anyanyelv és a magyarságtudat megtartó erejét.

Nincs abban semmi kivetnivaló, hogy a rendezvénysorozat „hivatalos nyitányának” ki-ki a maga településén

tartott csütörtöki programot tekintette. A különböző események másnap is párhuzamosan zajlottak Bácsfaluban, Csernátfaluban, Hosszúfalu-Fürészmezőn, Pürkerecen, Tatrangon, Türkösön, Zajzonban, illetve Brassóban.

Az első csángó magyar világtalálkozó felett a Magyar Országgyűlés elnöke vállalta a fővédnökséget, aki személyes jelenlétével is megtisztelte az eseményt. Kövér László nemcsak eltöltött másfél napot a barcasági csángók között, de péntek délután a brassói belvárosi színházban rendezett galaesten „messze hangzó” beszédet is mondott.

A szombati zarándoklatot záró szabadtéri istentisztelet igehirdetője Adorjáni Dezső Zoltán volt, aki a 95. zsoltár szavaival köszöntötte az egybegyűlteket. Úrvaosztás után a püspök a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház legmagasabb kitüntetését, a Reményik Sándor-díjat nyújtotta át Kövér Lászlónak és az egyházkerület felügyelőjének, Riedl Rudolfnak.

■ TPK

KOVÁCS LÁSZLÓ ATTILIA FELVÉTELE

Oratio œcumenica

Mindenható mennyei Atyánk! Azzal a reménységgel könyörgünk hozzád, hogy te meghallgatsz minket, és megadod mindazt, ami javunkra szolgál. Köszönjük neked mindazt a szépet és jót, amellyel naponta megajándékozol bennünket, amit olyan sokszor természetesnek, magától értetődőnek veszünk.

Könyörgünk világunkért, amelyet te szépnék és jónak teremtettél és nekünk ajándékoztál, de látod, napról napra pusztítjuk, és nem törődünk vele, mert elfelejtettük: te ránk bíztad, hogy gondozzuk és ápoljuk. Kérünk, add Szentlelkedet, hogy hűséges gazdái legyünk teremtett világodnak, és tudjuk, azért kaptuk, hogy majd tovább is tudjuk adni a következő generációknak.

Urunk, kérünk közösségeinkért, a családjainkért, a gyülekezeteinkért, anyaszentegyházadért, nemzetünkért, add, hogy megértsük, a te gyermekeid vagyunk mindnyájan, és ezért magunkért és egymásért is felelősséggel tartozunk. Add, hogy kapcsolatainkat a téled Jézus Krisztusban kapott szeretet járhasa át, hogy mindenkor tudjuk, bűneinket elötted lehetjük. Istenünk, te látod a mai világunkat gyakran jellemző irigységet, erőszakot, egymás megvetését; add, hogy ne csupán szavakkal, hanem életünkkel tudjunk bizonyosságot tenni arról: te egy új életre hívtál el bennünket Urunk, Jézus Krisztus által.

Könyörgünk betegeinkért, a magukra maradtakért és a magukra hagyottakért, az életük célját és értelmét keresőkért, a kicsinyekért és a kitaszítottakért, akiknek már nincs erejük kiállni önmagukért. Minden emberi értelmet meghaladó szereteted óvja őket, és életük nehézségei közepette tapasztalhatóság a te végtelen kegyelmedet. Kérünk, tégy bennünket alkalmassá arra, hogy képesek legyünk segíteni nekik, tudva azt: te erre is elhívtál bennünket.

Urunk, te úgy ismeresz bennünket, ahogy senki más ezen a világon. Engedd, hogy megismerjük mi is magunkat, hogy szembe merjünk nézni önmagunk érzéseivel, bűneivel, kicsinyességével, de megláthassuk azt a jót is, amelyet te ajándékoztál nekünk. Kérünk, add, hogy Jézus Krisztust mint Megváltónkat ismerjük és kövessük, mert csak vele és általa lehetünk gyermekeid.

Istenünk, köszönjük, hogy meghallgatsz bennünket a mi Urunkért, a te egyszülött Fiadért, Jézus Krisztusért, aki vére által nekünk is bűnbocsánatot és új életet szerzett a kereszten. Ámen.

**FIZESSEN ELŐ
LAPUNKRA!**

A föld sója

Huszonöt éves múltára visszatekintő nemzetközi protestáns fesztivál házigazdája lehetett július 7. és 10. között Budapest, ahol – „A föld sója” címmel – első ízben rendezték meg a közép-európai keresztény találkozót. A több ezer fős ökumenikus eseményt a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) szervezte, a *Máté evangéliumából* jól ismert jézusi üzenet – „Ti vagytok a föld sója” (5,13) – mottó jegyében.

A programok fő helyszíne a Tüskecsarnok, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Társadalomtudományi Kara, illetve a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) kápolnája volt. A csarnokban tartott nyitó istentiszteleten *Gáncs Péter*, az MEE elnök-püspöke, a szombat esti záró istentiszteleten pedig *Fabiny Tamás* püspök, az MEE külügyi kapcsolatokért is felelős vezetője, a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) egyik alelnöke hirdette Isten igéjét.

A programokban gazdag rendezvénysorozaton – amelyen közreműködőként is részt vett *Martin Junge*, az LVSZ főtitkára – Közép-Európa számos egyházi és közéleti vezetője fejtette ki álláspontját aktuális kérdésekről. Július 9-én például az MEE országos felügyelője, *Pröhle Gergely* helyettes államtitkár moderálásával *Balog Zoltán*, az emberi erőforrások minisztere és *Heinrich Bedford-Strohm* bajor püspök beszélgetett a reformáció és az egyházak európai jövőjéről, különös tekintettel a kontinensünket elárasztó menekülthullámra. A rendezvény főelőadóinak sorában találkozhattak az érdeklődők – többek között – *Novák Katalin* családügyi államtitkárral, *Pál Feri* atyával, a katolikus pappal és mentálhigiénés szakemberrel, illetve *Lackfi János* költővel, a néhány epizóddal szintén bemutatott Luther-rajzfilm forgatókönyvírójával.

A találkozón eredetileg részt vevő hat országhoz – Lengyelország, Németország, Csehország, Magyarország, Ausztria és Szlovákia – az évek során más, nem csak közép-európai országok csatlakoztak, az idei rendezvényre például regisztráltak Vietnamból, Svédországból és az Egyesült Államokból is.

Mint az esemény előtt tartott sajtótájékoztatót *Cselovszkyné Tarr Klára* főszervező, az MEE Országos Irodája Ökumenikus és Külügyi Osztályának vezetője elmondta, a programot igyekeztek úgy összeállítani, hogy kiegyensúlyozott egységben legyenek a lelki és a társadalmi kérdésekkel foglalkozó beszélgetések, előadások. A rendezvényre harminchárom kórus is érkezett, amelyek – önálló templomi koncertjeik mellett – az eseményt záró istentiszteleten közösen adták elő *Kodály Zoltán* *Budavári Te Deum* című művét a Lutheránia énekkar karnagyának, *Kamp Salamonnak* a vezényletével.

■ EÉ

„A föld sója” találkozóról a legrészletesebb összeállítás egyházunk központi honlapján, az *Evangélikus.hu* portálon található, de az eseményre természetesen jövő heti magazinunkban is részletesebben visszatérünk.

Elhívás, küldés, megerősítés

Kárnyáczki Eszter ordinációja Gyónon

Két héten belül másodszor állhatott oltár elé július 3-án a gyóni evangélikus templomban ordinációja alkalmából *Kárnyáczki Eszter*. *Fabiny Tamás* püspök a lelkészjelöltet 1Tim 1,12 alapján indította szolgálatba: „Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt.”

Az elmúlt két hét egészen biztosan különösen emlékezetes marad a most felszentelt ifjú lelkész életében: június 24-én házasságot kötött *Szöllösi István Sándorral*, akit egy napra rá, június 25-én az orosházi evangélikus templomban *Gáncs Péter* püspök szentelt lelkésszé. Ezt követően került sor július első vasárnapján *Kárnyáczki Eszter* ordinációjára, amely nemcsak az ő, hanem a teljes Északi Egyházkerület számára is nagyon fontos ünnep volt, úgy is mint a 2016-os év egyetlen kerületi lelkésszentelése.

A gyóni templomot ennek megfelelően zsúfolásig megtöltötték a hívek. *Fabiny Tamás* az igehirdetése elején arra kérte az oltár előtt álló lelkészjelöltet, hogy a gyülekezet felé fordulva, eddigi életútját, elhívását végiggondolva tekintse át, ki mindenkiért és mi mindenért adhat hálát az Úrnak. A püspök

ezután a jövőre utalt, arra, hogy milyen szolgálatra küldi Isten a pályáját kezdő lelkészt a férjével együtt, akivel beosztott lelkészi szolgálatukat nyíregyházi iskolákban kezdik meg. Az elhívás és a szolgálatra küldés között áll az ordináció napja, a megerősítés – mondta az egyházkerület lelkészi vezetője.

A szentelési istentisztelet liturgiájában *dr. Varga Gyöngyi*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem docense és *Balog Eszter* gyóni lelkész segédkezett. Az eskütétel és az áldások után tizenkét lelkész énekelte a *Confirmát*; különösen örömteli volt eközben látni, milyen fiatal a jelen levő lelkészi kar. A megható, személyes köszöntések sorát a helyi lelkész, *Balog Eszter* és *Hende Pál* felügyelő kezdte, majd *Lindákné János Zsuzsanna* hévízgyörki pásztor – akinek mentorsága mellett

végezte *Eszter* a hatodik, gyakorlati évét – folytatta; a vezetésével egész busznyai hévízgyörki gyülekezeti küldöttség érkezett az ünnepi alkalomra. Ők énekel is köszöntötték az új lelkészt. Köszöntő szavakat mondott még *Varga Gyöngyi*, *Fabiny Tamás* püspök, *Fábri György* egyházkerületi felügyelő és *Heinemann Ildikó* vecsési lelkész is. Végül szót kért *Kárnyácz-*

ki *Eszter* is, és köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik előtt az istentisztelet elején is megállhatott.

■ BALICZA MÁTÉ

Budapesten születtem 1990. április 20-án. Nem vallásos családból származom, édesanyám és a testvérem közösségében mégis megtapasztalhattam a feltétel nélküli szeretetet. Dabas-Gyónon jártam óvodába, ahol *Koczor Tamás* lelkész úr tartott hittanórákat, és ezek teljesen magukkal ragadtak. Ki is jelentettem édesanyámnak, hogy ezentúl hittanra fogok járni. Így kerültem a gyóni evangélikus gyülekezetbe. Az ifjúsági órák és táborok csak még jobban megerősítették bennem az érzést: itt a helyem. A budapesti Raoul Wallenberg Humán Szakközépiskola és Gimnázium tanulójaként egyre elkötelezettebb lettem a tanítás és a gyerekek iránt. Középszintű tanulmányaimat befejezve pedagógusasszisztens végzettséget is szereztem. Teológiai tanulmányaimat 2009-ben kezdtem katekéta-lelképásztori munkatárs szakon, majd 2010-ben folytattam teológus-lelkész szakon. Itt ismerkedtem meg leendő férjemmel, *Szöllösi István Sándorral*. A 2014/2015-ös évet németországi ösztöndíjjal, Neuendettelsauban töltöttük, itt szereztem nyelvvizsgát. Gyakorlati évemet Hévízgyörkön *Lindákné János Zsuzsanna* mentorsága mellett, a gyülekezet szeretetközösségében végeztem.

Révbe érkezés és vitorlabontás

Juhász Dénes lelkészavatása Tatabányán

A gyülekezet történetében első alkalommal került sor lelkészavatásra július 1-jén a tatabányai evangélikus templomban. *Juhász Dénes* szolgálata aláírásának ünnepén *Szemerei János*, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét. A liturgiában az Evangélikus Hittudományi Egyetem képviselőjében *dr. Szentpétery Péter* docens, illetve *Schermann Gábor* helyi lelkész működött közre.

Az erőtlenségben erőt kapni ellentmondásnak tűnik – mondta a lelkészjelölt választott igéje, 2Kor 12,9 alapján tartott prédikációjában a püspök. Ez olyan furcsa kettősség, amelyben Isten közelségét érezzük meg. Szolgálatunkban az igazi erőforrás számunkra Isten Fia, aki gyengeségében és megtörtségében vitte végbe a legnagyobb győzelmet.

Az eskütétel, az áldás és a *Confirmatio* ünnepélyes pillanatait követően a frissen felavatott lelkész a püspökkel és *Schermann Gábor* lelkésszel együtt osztott úrvacsorát lelkésztársainak és a népes vendégseregnek. Az egybegyűlték között szép számban voltak a

vanyarci gyülekezet tagjai is; *Dénes* itt töltötte hatodik, gyakorlati évét.

Az istentiszteletet szeretetvendégség követte a közeli iskola tornatermében. Itt hangzottak el a köszöntések is. Elsőként *Major Gáborné* felügyelő üdvözölte az egybegyűlteket, és röviden ismertette a felavatott lelkész életútját, majd *Szemerei János* püspök adta át *Juhász Dénes*nek az ordinációs oklevelet és az egyházkerület ajándékát.

Az útra indító közösség nevében *Schermann Gábor* szólt, többek között új kollégája édesanyjának, családjának is megköszönve a Dénesnek nyújtott szeretetet és támogatást. A teológia köszöntését *dr. Szentpétery Péter* tolmá-

Juhász Dénes Tatabányán született és nőtt fel. Gyermekkorától rendszeresen járt az evangélikus gyülekezetbe. Meghatározó élményt jelentettek számára a Fejér-Komáromi Egyházkerület által szervezett nagyvelegi ifjúsági táborok is. Általános és középszintű tanulmányait szülővárosában végezte, majd az érettségi után 2009-ben felvételt nyert az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus-lelkész szakára. A teológián töltött időszak alatt egy évig ösztöndíjként az Augustana Kirche Hochschule hallgatója volt a németországi Neuendettelsauban. Hatodéves gyakorlatát a vanyarci gyülekezetben végezte *Szabó András* mentor mellett. Ordinációját követően a somlószlósi egyházkerületben kezdte meg szolgálatát beosztott lelkészként.

■ – ADÁMI –

Krisztusi indulattal

Pfeifer-Dömök Krisztina lelkészavatása Hántán

Történelmi pillanatokak éltek meg a Hánta-Ászár-Kisbéri Társult Evangélikus Egyházkerület tagjai, amikor július 2-án, szombaton a gyülekezet történetében az első ordinációt ünnepelték a hántai templomban. *Pfeifer-Dömök Krisztinát* a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke, *Szemerei János* avatta lelkésszé. A liturgiában *dr. Szabó Lajos*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora és *Pfeifer Ottó* iharosberényi lelkész, a lelkészjelölt férje vett részt.

Személyes emlékeinek felidézésével kezdte Fil 2,5 – a lelkészjelölt választott igéje – alapján tartott prédikációját *Szemerei János* püspök. Elmondta, hogy éveken keresztül rendszeresen táborozott a hántai templomkert területén a fejér-komáromi ifjúság tagjaival, majd az igazságos üzenetere fókuszálva kifejtette: a lelkészi szolgálatban azt az indulatot kell meglátni és megélni, amely Jézus küldetését meghatározta, és minden mozdulatát, szavát áthatotta. „Jézus számára fontos volt az Atyával való szoros kapcsolat, az érzelmek megélése, a szeretet az emberek felé, a lényeges dolgok megkülönböztetése a lényegtelenektől, az empátia és az előítélettel való szembefordulás” – hangsúlyozta *Szemerei János*.

Az eskütétel és az áldás meghatározó percei után a frissen felavatott lelkész a püspökkel közösen osztott úrvacsorát a templomot megtöltő gyülekezetnek.

Az istentiszteletet követően *Vancsai József*, a helyi egyházkerület helyettes lelkésze szeretetvendégségre invitálta a jelenlévőket a hántai művelődési házba. Itt hangzottak el a köszöntések is. Elsőként *Szemerei János* adta át az egyházkerület legújabb lelkészenek az ordinációs oklevelet, majd *Mészáros Tamás* egyházkerületi felügyelő tolmácsolta jókívánásait. Köszöntőt mondott továbbá hittudományi egyetemünk nevében *dr. Szabó Lajos* rektor, valamint *Sikter János* porrogszentkirályi lelkész, akinek

mentorsága mellett végezte *Krisztina* a hatodik, gyakorlati évét. Az iharosberény-vései társult egyházkerület képviselői virággal ajándékozták meg lelkészüket feleségét, aki mostantól Luther-kabátban is szolgál közöttük.

Végül a felavatott lelkész kérte szót, hogy kifejezze örömét és háláját az Istentől és emberektől kapott, megtapasztalt szeretetért.

■ AM

Pfeifer-Dömök Krisztina Hántán nőtt fel, és a Hánta-Ászár-Kisbéri Társult Evangélikus Egyházkerület tagjai közé tartozott. Már általános iskolás korában nagy szerepet kapott életében a zene és az éneklés. Zeneiskolai tanulmányai mellett a főtí Evangélikus Kántorképző Intézet tanfolyamain is rendszeresen részt vett. Középszintű éveit a soproni Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnáziumban (Líceum) töltötte. Ez időszak alatt magánéneket, színjátszást is tanult. Az érettségi követően 2008-ban felvételt nyert az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus-lelkész szakára, majd két évvel később, 2010-ben a kántor szakra is beiratkozott. Itt ismerte meg *Pfeifer Ottót*, akivel 2015-ben kötött házasságot.

A 2012/2013-as tanévben ösztöndíjjal a németországi neuendettelsau Augustana Kirche Hochschule hallgatója volt. Férjének lelkésszé avatása után annak szolgálati helyére, Iharosberénybe költöztek. Hatodéves gyakorlatát a porrogszentkirályi és a gyékényesi gyülekezetben végezte, mentora *Sikter János* volt. Ordinációját követően félállásban az iharosberény-vései társult egyházkerületben végez majd szolgálatot, illetve a Somogy-Zalai Egyházkerület más gyülekezeteiben lát el hitoktató lelkészi feladatokat.

„A sarokkő pedig maga Krisztus Jézus”

Felszentelték a felújított lucfalvi templomot

Kívül-belül megújult templomáért adott hálát július 3-án, vasárnap ünnepi istentisztelet keretében Lucfalván a népes gyülekezet. A felszentelés és az igehirdetés szolgálatát dr. Fabiny Tamás püspök végezte, a liturgiában Malik Péter Károly, az egyházközség parókus lelkésze működött közre.

Az istentisztelet a lelkészek bevonulásával és a szlovák gyökerű gyülekezet hagyományos térdeplő énekével kezdődött, majd az énekkar rendkívül színvonalas szolgálatát hallgathatták meg a jelenlevők; erre az alkalom során többször is sor került.

Az „Erős vár a mi Istenünk...” kezdetű evangélikus himnuszunk elénekélése után dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke Ef 2,20–22 alapján hirdette Isten ígését: „Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növe-

szik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.” A gyülekezethez intézett szavaiban a lelkészi vezető utalt az alkalom meghívóján szereplő fotómontázsra, amelyen a templom felújítás előtti és utáni állapota látható, az egyik képen a templom oldalának támasztott létrával. Ennek kapcsán arra hívta fel az egybegyűlteket figyelmét, hogy nem emberi erőből kell felfelé kapaszkodniuk egy Istenhez vezető létrán, hanem ő az, aki lehajol hozzájuk, és felemeli őket. Így épülhet nemcsak a felújított templom, hanem élő kövekből az egész közösség is biztos alapra, és nö-

vekedhet Krisztusban szent templom-má, Isten hajlékává.

A gyülekezet a „Jövel, Szentlélek Úr-isten...” kezdetű énekkel kérte Urunk jelenlétét, majd a püspök által végzett szentelési liturgia végén együtt énekelte az ősi Confirma áldást is.

Az istentiszteletet követő ünnepi közgyűlést Kovács István egyházközségi felügyelő nyitotta meg. Először Malik Péter Károly, a gyülekezet lelkésze ismertette a templom felújításának körülményeit, és megköszönte a felújításban részt vevők munkáját, az adományozók áldozatvállalását. Rövid felszólalásában Fabiny Tamás püspök is példaértékűnek nevezte a gyülekezet jelentős mértékű anyagi hozzájárulását. Ezután Benczúr László, az egyházkerület tiszteletbeli felügyelője kérte Isten gazdag áldását a gyülekezet életére és a felújított templomban folyó szolgálatra. Az egyéb szolgálatai miatt távol levő Szabó András esperes áldáskívánását Koncz István egyházmegyei felügyelő olvasta fel, és a saját nevében is köszöntötte az egybegyűlteket. További köszöntőt mondott Bódi Emese, az Evangélikus Hittudományi Egyetem oktatója, valamint Bolyán Zoltán, a felújítás jelentős részét elvégző ácsmester.

Az együttlét a gyülekezeti házban szeretetvendégséggel folytatódott, a jelenlevők a lucfalvi asszonyok vendégszeretét élvezhették, miközben a felújítás során készült fotókat is megtekinthették. Végül az egyházkerület lelkészi vezetője a gyülekezett presbitériumával folytatott baráti beszélgetést.

■ BALICZA MÁTÉ

A SZERZŐ FELVÉTELE

Nyári evangélikus pedagógusakadémia

A nyári evangélikus pedagógusakadémia záró alkalmát tartották június 29-én a Deák téri evangélikus templomban. Az *Egymástól tanulás – Hálózatépítés* címet viselő első blokkban előadásokat hallgathattak meg a pedagógusok, majd pedig dr. Fabiny Tamás püspök szolgálatával úrvacsorás istentiszteletre került sor.

A nap elején Varga Márta, egyházunk országos irodája nevelési és oktatási osztályának vezetője köszöntötte az egybegyűlteket, majd Kézdy Editnek adta át a szót. A Deák Téri Evangélikus Gimnázium igazgatója ismertette a gyülekezet és az iskola történetét. Németh Zoltán lelkész, a gyülekezeti és missziói osztály vezetője *Gyülekezet és misszió – embertől emberig* című előadásában bibliai példákat említve vette sorra, hogy a misszióknak hányféle formája lehet, és hogyan valósulhat meg.

Dr. Péterfi Gábor, az Aszódi Evangélikus Gimnázium történelem-filozófia szakos tanára a történelemtanárok szakmai konferenciájáról számolt be, az immáron évről évre Aszódon megrendezett tanácskozásnak az eredményeit, jó gyakorlatait és tapasztalatait osztotta meg a jelenlevőkkel. Ehhez kapcsolódott dr. Érfalvy Líviának, a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium tanárának felszólalása az evangélikus iskolák kutató tanárainak konferenciájáról.

A kávészünet után Mandák Csaba, az Evangélikus Pedagógiai-szakmai Szolgáltató és Továbbképző Intézet (EPSZTI) pedagógiai szakértője tartott előadást *Merre tovább, iskola?* címmel. Saját életének példáiból kiindulva beszélt arról, mennyit változott világunk, mennyire mások azok a gyerekek, akiket most kell az iskolában oktatni, mint a korábbi generációk tagjai. Kérdéseket vetett fel, válaszokat nem kínált tálcán a hallgatóknak. Hangsúlyozta azonban, mennyire fontos az, hogy a tananyagok tekintetében alkalmazkodjunk a megváltozott körülményekhez, így tehát nem tartotta lehetetlennek azt, hogy kezdjünk el

dolgozni egy evangélikus kerettanterven, amely meghatározhatná a színvonalasan működő evangélikus oktatási rendszer jövőjét.

Deák Varga Kinga, az EPSZTI pedagógiai szakértője bemutatta az intézet által kiadott módszertani füzeteket, amelyeket aztán minden intézmény képviselője átvehetett a helyszínen.

Az alkalom úrvacsorás istentisztelettel ért véget. Igehirdetésében dr. Fabiny Tamás püspök felhívta a figyelmet arra, hogy „pásztori lelkiülettel kell oktatni és nevelni. De ötvözni kell a betlehem-i jelenet egyszerű pásztorainak szerető lelkiületét és a napkeleti bölcsek okító böl-

cessességét”. Az evangélikus iskolákban fontos, hogy keresztyén tanárok tanítsanak, akik a hitüket igazán megélik, de a felekezethez való tartozás ebben a helyzetben teljesen mindegy. A pedagógusok hihetetlenül nagy munkát végeznek az iskolákban. Tudjuk, hogy az aratni-való sok, de a munkás kevés, ezért meg kell becsülni a munkát végzőket, jelen esetben a pedagógusokat – hangsúlyozta a püspök –, végezetül pedig arra kérte a jelenlevőket, hogy próbáljanak mosolygó emberek lenni, sugározzanak több derűt egymásra és a rájuk bízottakra is, így az egész világ remélhetőleg kicsit derűsebb lesz.

Hosszú sorokban jöttek a pedagógusok az oltárhoz – az úrvacsoraszertésnél Novotny Dániel, Csepregi András és Darvas Anikó iskolalelkészek segítettek.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA

A nyári akadémiát tartó evangélikus iskolák pedagógusai június 28-án a Bára Hotelben gyűltek össze gálavacsorára. Az alkalmon Gáncs Péter püspök és Krámer György országos irodaigazgató kiosztották az év pedagógusainak járó díjakat.

Krebsné Tuska Zsuzsanna kerámiaját kapta az Év Óvodapedagógusa díjként Heiser Ágnes (Várpalotai Forrás Óvoda), az Év Tanítója díjat pedig Ravaszné Horváth Marianna (orosházi Székács József Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium) vehette át. A nevelési és oktatási bizottság döntése alapján idén Óze Sándorné (Deák Téri Evangélikus Gimnázium) és Smetankó Lászlóné (Kossuth Lajos Evangélikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola, Miskolc) kapták az Év Tanára díjat.

A gyerekek iránt tanúsított szeretetért, gondoskodásáért és segítségnyújtásáért az EPSZTI különdíját Samuné Jámor Anikó, a pápai Gyurácz Ferenc Evangélikus Általános Iskola tanítója és Juronits Jenőné, a soproni Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola szakoktatója vehette át.

Kitüntették a fennállásuk tizenötödik, illetve huszadik évfordulóját ünneplő intézményeket is. A wittenbergi vártemplom kapuját ábrázoló képet, illetve plakettet kapta a győri Péterfy Sándor Evangélikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda, a soproni Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola, a soproni Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola, az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, a pápai Gyurácz Ferenc Evangélikus Általános Iskola és a nyíregyházi Túróczy Zoltán Evangélikus Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Óvoda.

EVÉL & LEVÉL

Pitvaros 200

Horváth Mihály vagyok, Nagytarcsán élek, és szlovák gyökerekkel is rendelkezem. Helyreigazítást szeretnék kérni a fent említett című cikkben (*Krónika*, július 3., 1. o.) megjelent két mondat miatt.

„A falu szlovák evangélikusainak döntő többségét az 1947-es lakosságcsere során Csehszlovákiába telepítették.” „Hat – Pitvarosról kitelepített szlovákoknak is otthont adó – gyülekezet üdvözlését hozta Andrea Lukačovská diószegi lelkész.”

Ez így történelemhamisítás!

Magyarországról Csehszlovákiába akarata ellenére senkit nem telepítettek ki. Csehszlovákiából érkezett, falvakat járó agitátorok csábító hívásának engedve települtek ki önként a szlovák családok. A mi falunkból is áttelepült két család. Pitvarosról talán azért olyan sokan, mert már az 1940-es évek elején olyan erős szlovák öntudatra ébredtek, hogy megfogalmazódott bennük a következő mondat, és ki is mondták: „Magyarország szakadjon el Pitvarostól!”

Ennek ellenére örülök, hogy együtt tudtak ünnepelni a helyben maradt és az új hazát választó testvérek.

Tisztelettel: HORVÁTH MIHÁLY

HIRDETÉSEK

Evangélikus műsorok a Duna Televízióban. Az *Evangélikus ifjúsági műsor* július 17-én, vasárnap 10.10-kor a Duna Televízióban „A föld sója” találkozó egyik zenekarát, a *Közel* együttest mutatja be.

Az *Evangélikus magazin* július 17-én, vasárnap 10.30-kor beszámol „A föld sója” közép-európai keresztyén találkozó eseményeiről.

„A föld sója” közép-európai keresztyén találkozó nyitó istentiszteletét július 17-én, vasárnap 11 órai kezdettel közvetíti felvételtől a Duna Televízió. Szerkesztő: Nagy László; rendező: Horváth Tamás.

Felvétel a Luther Otthon – Szakkollégiumba a 2016/2017-es tanévre. A Luther Otthon – Szakkollégium felvételt hirdet Budapesten felsőoktatási intézményben nappali tagozaton tanulmányokat folytató hallgatóknak a 2016/2017-es tanévtől. A jelentkezési laphoz mellékelni kell lelkészi ajánlást és kézzel írott önéletrajzot. A beérkezési határidő augusztus 3., 23:59. A jelentkezési lapot elektronikusán a felveteli@lutherotthon.hu címen vagy postai úton a Luther Otthon – Szakkollégium, 1138 Budapest, Vizafogó u. 2–4. címen várjuk. A felvételi tábor – amelynek része a szóbeli felvételi – augusztus 5–7. között tartjuk. Bővebb információ *Laczi Rolandtól* kapható a felveteli@lutherotthon.hu címen vagy a 20/824-4696-os telefonszámon. A felvételi lap letölthető a www.lutherotthon.hu címen a *Felvételi* menüpontban.

Pótfelvétel az Evangélikus Hittudományi Egyetemre a 2016/2017-es tanévre. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem pótfelvételt hirdet a rendelkezésre álló keretlétszám betöltéséig a következő szakokon: teológus-lelkész osztatlan mesterképzés (nappali tagozat); katekéta-lelképásztori munkatárs alapképzés (esti tagozat); teológus osztott mesterképzés (levelező tagozat); hittanár-nevelőtanár osztott mesterképzés (nappali tagozat); teológia részismereti képzés (esti tagozat).

A mellékletekkel ellátott jelentkezési lap postára adásának, valamint a 4000 forint felvételi eljárási díj befizetésének a határideje augusztus 10. (szerda). A jelentkezéseket a következő címre várjuk: Evangélikus Hittudományi Egyetem Rektori Hivatala, 1141 Budapest, Rózsavölgyi köz 3. A felvételi vizsgák várható időpontja augusztus 29–30. (hétfő–kedd). A jelentkezéssel kapcsolatban bővebb információk olvashatók honlapunkon (Teol.lutheran.hu), a *Felvételezőknek* menüpontban. A pótfelvétellel kapcsolatos egyéb felmerülő kérdésekre a tanulmanyi.teol@lutheran.hu címen válaszolunk.

Pótfelvétel doktori képzésre. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem Doktori Iskolája pótfelvételt hirdet a 2016/2017-es tanévre doktori (PhD-) képzésre egyetemi hittudományi, illetve vallástudományi végzettséggel rendelkezők részére. A képzés két képzési szakaszból áll, időtartama 8 félév. (Az első képzési szakasz 4 félév.)

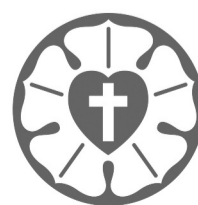
A mellékletekkel ellátott jelentkezési lap postára adásának, valamint a 9000 forint felvételi eljárási díj befizetésének határideje augusztus 10. (szerda). A jelentkezéseket a következő címre várjuk: Evangélikus Hittudományi Egyetem Rektori Hivatala, 1141 Budapest, Rózsavölgyi köz 3. A doktori felvételi várható időpontja augusztus 24. (szerda). A jelentkezéssel kapcsolatban bővebb információk olvashatók honlapunkon (Teol.lutheran.hu).

Csömöri kerékpáros evangélikus istentisztelet. Július 17-én, vasárnap lesz az immár negyedik evangélikus kerékpáros áhitat, amelyre a csömöri evangélikus templomban tartandó hagyományos istentisztelethez kapcsolódva kerül sor 10.30-kor, a csömöri bringafesztivál programjai között. Az ígét hirdető *Kulcsár Márton* lelkész mellett a bringás szolgálatot *Németh Zoltán* lelkész, a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája Gyülekezeti és Missziói Osztályának vezetője végzi. Szeretettel várunk mindenkit!

Csömöri evangélikus gyülekezet
Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerülete

Születés. Isten iránti hálával és örömmel tudatjuk, hogy július 6-án megszületett első gyermekünk, *Mira Gréta*.

Gáncs Kristóf és Angyalfi Szilvia

EVANGELIKUS.HU

Szentháromság ünnepe után 8. vasárnap – Róm 8,12–17

Igazibb az igazinál

A VASÁRNAP IGÉJE

Megható, de korántsem meglepő kép egy templomban. Kisgyermek, szülők és keresztszülők az oltár előtt. Kedves mosolyú, ám idegenekkel kissé bizalmatlan hétéves kislány igyekszik megbújni anyja karjai közt. Ami nem mindennapivá teszi ezt az alkalmat, az az, hogy e gyermeket a körülötte állókkal nem a vér köti össze: közvetlenül a születése után édesanyja lemondott róla.

Életének első három évét részletekbe menően nem ismerjük. Nem tudhatjuk, mindez mennyire nyomta rá a bélyegét a további sorsára, és hogy mennyi sérelem érte ez idő alatt. A rideg tények, amelyek rendelkezésre állnak: gyermekotthonban, majd nevelőszülőknél cseperedett, mígnem szerető, örökbe fogadó szülőkhöz került, s akinek most az ölelésébe fúrja magát, bár nem hordta őt a szíve alatt, annál inkább hordozza a szívében.

Ahogy ott álltunk egymással szemben, felöltött bennem, hogy éppen ennek az egykor árva kisgyermeknek és örökbefogadónak a példája által érthető meg a legjobban mindaz, amiről Pál a *Rómaiakhoz írott levelén* keresztül akar meggyőzni mindannyiunkat. Üzenetének legfontosabb tartalma az, hogy a kiszolgáltatottságnak és a félelmeknek vége, ezeket hátrahagyhatjuk, s az öröm és a bizalom töltheti be életünket, mert mi magunk, keresztyének is örökbe fogadott gyermekek vagyunk. Még hozzá Isten örökbe fogadott gyermekei. Isten az, aki befogad bennünket, Atyánkká válik.

Nemrég a Harmat Kiadó gondozásában megjelent egy interjúkötet *Igazibb az igazinál* címmel, a szerzője *Fekete-Sipos Márta*. A tizenhárom család történetét az olvasók elé táró könyv „testközelből” mutatja be, mit is jelent az örökbe fogadás.

Ha valakik, az árva gyermekek igazán tudják, hogy mit jelent a félelem. Félelem attól, hogy egyedül maradnak, hogy nincs, aki segítsen, támogasson, vigasztaljon, ha kell. A környezetük részéről is megannyi atrocitás érheti őket védtelenségük miatt, ezért jelentéktelennek, értéktelennek gondolják magukat. Megtapasztalták, hogy mit jelent a kiszolgáltatottság, hiszen intézetből nevelőszülőkhöz kerülnek, s onnan talán az utcára. Leghőbb vágyuk, hogy az állami gondozásból olyan családba kerüljenek, amelynek teljes jogú és teljes értékű tagjává válhatnak. A döntés azonban nem az ő kezükben van, hanem a lehetséges szülőkében.

Az ember elvesztettségét éppen ezeknek az árva gyerekeknek a példáján szemlélhetjük a legteljesebben. Hiszen nem a mi elhatározásunk az, hogy hitre akarunk jutni, meg akarunk térni, és Isten családjába akarunk tartozni. Mindaddig a félelem és a kétségbeesés uralkodik az életünkben, amíg meg nem látjuk a hozzánk lehajoló Istent, aki Atyánk lett, mert a Szentlélek bennünk végzett munkája által, Krisztus érdeméért a gyermekévé tesz minket.

„Aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevemért, az engem fogad be; és aki engem befogad, az nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött” – olvassuk a Szentírásban (Mk 9,37). Minden bizonytal

az örökbe fogadó szülők értik meg a legjobban Isten szenvedélyes vágyakozását, hogy örökbe fogadjon minket. Tudják, mit jelent betölteni a tátongó úrt. Tudják, mit jelent keresni, nagy erőket megmozgatni és felelősséget vállalni egy olyan gyermekért, akinek fehér foltok vannak a múltjában, és bizonytalan a jövője. Ha valaki megérinti Istennek a gyermekei iránti buzgalmát, akkor az olyasvalaki, aki már megmentett egy árvát a reménytelenségből – mert Isten pontosan ezt tette.

Isten gyermekei mindannyian „adoptáltak”. Ez a tény azonban nem teherrel, nem megszegyenítő bélyeg, hanem igazi kiváltság. Merőben új viszony, amelyet nem a vér szerinti származás, nem is a törvény, egy esetleges jogi aktus hoz létre, hanem maga a Lélek, amikor általa azt kiálthatjuk: „Abbá, Atya!”

Mindennapi imádságunk, a *Miatyánk* éppen erre emlékeztet bennünket: Atyánk van. Örökösársunk, maga Jézus tanított bennünket ezekre a szavakra, hogy mindenkor bizalommal szólítsuk meg őt. Senki sem szólít meg egy idegent így: „Atyám.” Atyának nevezni valakit csak egy gyermek tud, aki ismeri, aki olyan bensőséges viszonyban van vele, hogy így szólíthatja. Ámen.

■ ASZTALOS RICHÁRD

Imádkozzunk! Istenünk! Formáld úgy életünket, hogy Atyánkként szerethessünk téged. Köszönjük, Jézus Krisztus, hogy meghaltál azért, hogy mi is gyermekek lehessünk, és példát mutattál nekünk abban, milyennek kellene lennünk Isten gyermekeiként. Kérünk, Szentlelked által formáld minket ilyenekké. Ámen.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„...éljetelek úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség.” (Ef 5,8b–9)

Szentháromság ünnepe után a 8. héten az *Útmutató* reggeli és heti igéiben mennyei Atyánk sötétségből világosságra hívja gyermekeit (lásd Ef 5,8a), s gyakorlati életvezetési tanácsait tárja elé. Isten gyermekei Krisztus szeretetével szeretnek, aki az ő újjáteremtő szeretetének tanúja e világban. „Az Isten szeretet: és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (1Jn 4,16; LK) „Áldott Úristen, segíts meg minket, a te nevednek dicsőségéért szabadíts meg minden gonosztól!” (GyLK 759) A gyümölcshozó élet forrása Krisztus – tanítja *Luther*. „Mert szentségem, igazságom és tisztaságom nem magamból sarjad, hanem egyedül Krisztusból, akiben hitemmel gyökerezem. Általa igaz gyümölcsöt is termék, amely nem az enyém.” Pál ébresztőt fúj: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Ef 5,14) Hegyi beszédében a világ világossága (lásd Jn 8,12) kijelenti: „Ti vagytok a föld sója. [...] Ti vagytok a világ világossága. [...] Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy...” (Mt 5,13.14.16) Urunk bátorít az imádkozásra, „mert aki kér, mind kap”. Isten meghallgatja gyermekeit, és jót ad „a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle”. (Mt 7,8.11) S az arany szabály (lásd Mt 7,12) alkalmazását ajánlja a reá hallgatónak: „És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük! [...] Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót [...], és a Magasságos fiai lesztek, mert ő jóságos...” (Lk 6,31.35) A törvényt így magyarázza az Úr Jézus: „Én pedig azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjétek [...]. Ellenben ha ígért mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem...” (Mt 5,34.37; lásd Jak 5,12) Pál emlékeztet: „Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” S a legkiválóbb életutat ajánlja, mert ha „szeretet [...] nincs bennem: semmi vagyok” (1Kor 12,27; 13,2). Péter a tanácsát minden christianusnak szánta: cselekedjétek a jót állhata-tosan, s „mondjátok áldást, hiszen arra hívatatok el, hogy áldást örököljétek. [...] De még ha szenvednétek is az igazságért, akkor is boldogok vagytok [...]. Mert jobb jót, mint gonoszt cselekedve szenvedni, ha ez az Isten akarata” (1Pt 3,9.14.17). Pál ezt ajánlja: „...szeretteim [...], félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” És mártírsorsát vállalva kéri: „...örüljétek velem együtt!” (Fil 2,12–13.18) Mi is kérjük: „Szeretet jő Atyja, / Áldj meg oly lélekkel, / Amely szívesen tesz / Jót minden emberrel!” (EÉ 446,5) Legyünk embertársaink Krisztusává! „...ő szertejárt, jót tett...” (ApCsel 10,38)

„Akinék sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.” (Lk 12,48b)

Szentháromság ünnepe után a 9. héten az *Útmutató* reggeli és heti igéi a christianusok felelősségéről tanítanak. Őket az jellemzi, hogy hűség és engedelmesség által élnek Krisztussal közösségben, aki az Úristen mindenek iránti szeretetének tanúja e világban. „Hű az Isten, aki elhívott minket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.” (1Kor 1,9; LK) „Oly jó nekem Isten közelsége! Reménységemet az Úrba vetem: hadd hirdessem minden tettedet!” (GyLK 723,11) Pál Krisztusért kárnak ítélte mindent az életében, hogy őt megnyerje: „...hogy megismerjem őt és feltámadása erejét...” (Fil 3,10) Mivel megragadta őt Jézus, egyenesen a cél felé fut. Urunk a talentumok példázatával arra (is) figyelmeztet, hogy a képességeink szerint kapott tehetségeinket, testi-lelki ajándékainkat Isten dicsőségére s embertársaink javára kamatoztassuk. A hű és engedelmes szolga jutalma: „...sokat bízik rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!” A gonosz és rest szolgát pedig kivetik a külső sötétségre, mert attól, „akinek nincs, még az is elvétetik, amije van” (Mt 25,21.23.29). Salamon bölcs és értelmes szívet kapott Istentől, s a király igazságos ítéletet hozott: „...látták, hogy isteni bölcsesség van benne, és azzal szolgált igazságot.” (1Kir 3,28) Pál így figyelmeztet: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt [...], és adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért...” (Ef 5,15–16.20) A pogányok apostola a keresztyének felelősségéről tanít: „Minden szabad, de nem minden használ [...], nem minden épít. Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét [...], mindent Isten dicsőségére tegyetek!” (1Kor 10,23.24.31) Pál prédikálásával ingyenessé tette Krisztus örömhírét. „Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!” S mindenki szolgájává tette magát: „...hogy minél többeket megnyerjek [...], mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket.” (1Kor 9,16.19.22) Isten így állítja munkába prófétáját: „...indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok [...], én veled leszek [...], és majd megmentelek!” (Jer 1,17.19) Az okos és a gonosz szolga példázatával Urunk minket is megkérdez: „Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr a szolgálói fölé rendel...?” Válasza a miénk is lehet: „Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál az úr...” (Lk 12,42–43) *Luther* ma is tanít: „Ne feledd, hogy téged Isten azért tett ilyen vagy olyan állásba, hogy magadat alárendelve szolgálj másokat! Csak maradj meg hivatásodban, melyre rendelt, s abban szolgálj Istent felebarátaidon.” Kérd: „Testvéreim javáért / Fáradozom, küzdenem / Adj erőt, örök Isten...” (EÉ 455,1)

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (július 17.) *Éljetelek úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség.* Ef 5,8–9 (Zsolt 111,9; Mt 15,31; Mt 5,13–16; Ef 5,8b–14; Zsolt 124) Micsoda buzdítás, de egyben figyelmeztetés is a heti igénk! A minap éppen sárgabarackot tisztítottunk, hogy különféle módon elkészítsük. Lányaim közben egyre többet dobtak ki undorodva: „Pfüj, ez nyomott, csúnya!” „Nem úgy van az, kóstold csak meg!” Nagy nehezen megkóstolták, és utána csak úgy falták. Pál is így buzdít bennünket. Éljük meg bátran, következetesen Jézustól kapott hitünket! Hogy amikor az emberek „beleharapnak” életünkbe, és „megízlelik világosságunkat”, megtudják, kitől van életünkben a nehézségek ellenére is jóság, igazság és egyenesség.

Hétfő (július 18.) *Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.* 2Kor 4,16 (JSir 3,22–23; Mt 7,7–12; Mk 3,7–19) Urunk megújító ereje. Milyen csodálatos is ez! Nem erre vágyunk? Oly jó, amikor valami lelkesít, reggel szinte kipattanunk az ágyból, s már neki is kezdünk a teendőnknek. Jó a kedvünk, nekifeszülünk az élénk gördülő akadályoknak, és leküzdjük őket, a reménységünk rendíthetetlen. Érezzük, hogy van értelme, van hozzá erő és kreativitás! De miért ne lehetne a csüggedés ellenszere maga a hit: Jézus Krisztus keresztyének és feltámadásának ereje, Isten gondoskodó szeretete és az örök élet reménysége?

Kedd (július 19.) *Jézus mondja: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket; áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket.* Lk 6,27–28 (Ézs 55,8; Mk 9,38–39a.40; Lk 6,27–35; Mk 3,20–30) „Micsoda?! Tegyek jót azzal, aki csak hibáztat, megaláz és kigúnyol? Minek? Hogy még jobban bátorítsam? Azt már nem!” Pedig de! Azért, mert Isten is ezt tette velem Krisztusban. Szeretett, befogadott, nekem is irgalmazott. Sőt neki is irgalmazott, csak még nem tudja. Meg azért, mert nem mondhatok le arról, hogy Isten szeretete a legnagyobb ezen a világon. Ezt látom Jézuson. Csak a szeretetnek van ereje önmagát feláldozva is megtörni a sötétséget, a gonosztságot, a halál erejét. És legyőzni önmagam, aki nem akar keresztre menni. Pedig Jézus oda ment értem.

Szerda (július 20.) *Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az Úrtól, aki adja azt neked.* 5Móz 16,17 (1Pt 4,10; Mt 5,33–37; Mk 3,31–35) Kért már tőlem bármit Isten, amit ne ő adott volna? Célt, feladatot, szolgálatot, ötletet, időt és energiát? Bármit és bárkit. Volt, hogy úgy gondoltam, azért adta, hogy éljek vele. Hogy föléljem, mind bekebelezem. Anyagiakat, lehetőségeket. De rájöttem, azért kell adnom, mert arra van szükségem, hogy újra és újra megtudjam: minden tőle van. Mert én akkor is csak visszaadok. És titokzatos módon arra is rádöbbenek, hogy a legszebbet, a legdrágábbat kell odaadnom. Mert ő is így tett értem.

Csütörtök (július 21.) *Az Úr pedig irányítsa szíveteket Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára.* 2Thessz 3,5 (Ez 12,25a; 1Kor 12,27–13,3; Mk 4,1–9) Nem jó az *Útmutatót* úgy olvasni, mintha csak szabályoknak és elvárásoknak kellene megfelelnem. Ma arra figyelek, hogy ne hazudjak, másnap meg arra, hogy ne lopjak, és ne kívánjam a másét. És akkor mikor élek? Hogyan lehetnék boldog? Jézus éppen ezért is jött el, hogy ezt életén keresztül bemutassa nekünk. Az apostol pedig éppen arra hívja föl a figyelmet, hogy törekedjünk arra, ami a legfontosabb: Jézus Krisztusra. Ha ő él bennünk, ha törekszünk az ő megismerésére, és engedünk neki, akkor a keresztyén élet boldog, szeretettel teljes élet lesz, amely nem erőlködve próbál megfelelni valakinek, hanem boldogan szolgál.

Péntek (július 22.) *[Jézus szülei] a templomban találták meg, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket.* Lk 2,46 (Zsolt 119,24; 1Pt 3,8–17; Mk 4,10–20) Olykor nagy kihívás hittanórát tartani. Csak úgy záporoznak a gyermekek kérdései, és meg sem hallgatják a választ. A kisgyermek Jézustól azt tanuljuk meg, hogy Isten igéjére oda kell figyelni, tanulunk és ismerünk kell azt. És amikor jönnek a döntési helyzetek, a nehézségek az életünkben, akkor a Szentlélek megleveníti az ígét, jelenvalóvá teszi Jézust. Sok kérdésünkre kapnánk választ, sőt átelnénk, hogy már meg is kaptuk, ha odafigyelnénk arra, hogy az Úr mit mond és hogyan.

Szombat (július 23.) *Jézus mondja: Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van.* Mk 4,25 (Ézs 51,7; Lk 6,26; Fil 2,12–18; Mk 4,21–25) A gyerektáborban megkaptuk a reggeli kakaós csigát. Egy gyermek így kiáltott föl: „Nézzétek, az enyémmek a közepén egy szívecske van!” Ugyanekkor az asztal végén veszekedés tört ki. Az étel leesett a földre, a tea kiömlött, minden maszatos és ragadós lett. Akiknek volt reggelijük, azok megették, utána kimentek játszani. Akiknek nem volt, azoknak összeszedtünk valamit, hogy mégse éhezzenek. Utána takarítani kellett. Mire vgeztünk, már kezdődött is az áhítat és a foglalkozás. Akinék volt békessége, annak öröme volt. Akinék semmi sem volt jó, és békétlenkedett, az kiborult, és sok feladata lett. Jó lecke volt ez! Többet nem veszekedtek.

■ ENDREFFY GÉZA

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evelet@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309.

